

Jeg forsøger at beskrive, hvor meget energi børn af misbrugere bruger, for – bare at komme gennem dagligdagen.

At andre mennesker ser på og ikke griber ind. Venter på at du går under. Derefter kan de jo altid sige ”Nej – hvor var det forfærdeligt!” ”Jeg har også længe kunnet se / fornemmet at bla bla bla bla.....”

Lær at svømme, eller du drukner.

Tilpas dig. Hyl med ulvene, så overlever du.

Det er ikke sikkert du får et godt liv. Men du overlever.

*At blive kastet i vandet, der - hvor du ikke kan bunde,
kalder automatisk panikken frem.*

Du basker med arme og ben, for at holde hovedet oven vande.

Hvis du er heldig, lærer dit overlevelsesinstinkt dine lemmer at samarbejde.

Og du ender med, at svømme hundesvømning.

For mennesker, en anstrengende disciplin. Men en måde at komme videre på.

Det kan være det tager lidt tid, men du lærer det nok endda.

Omgivelserne ser tålmodigt til, mens du gisper efter luft og sluger en masse vand.

Lad være, at være så pjevset og omstændig.

Du skal jo bare løfte hovedet over vandkanten og bevæge kroppen rytmisk – stille og behersket.

Her behøver du ikke tænke. Bare følg dit instinkt – sådan ja, kan du se, det går?

Hvorfor alt den ståhej?

Når jeg svømmer hundesvømning, bliver jeg hurtigt udmattet.

Min krop bliver tung og træt. Mit hoved forsøger, at koncentrere sig.

Fordi, det kan blive forskellen på overlevelsesbetingelserne - at bevare focus.

At - lukke alt andet ude.

Svøm for helvede svøm.

Bodil Neujahr år 2003.